

[Larsen (Bjerre).]

Dette Spørgsmaal er: Tilsynet med vore Hedeplantager. Ifølge Skovloven af 11. Maj 1935 falder Hedeselskabets Fredskovsplantager ind under Statens Tilsyn med Plantager i Jylland, altsaa et særligt Tilsyn, medens andre Plantager henhører under det amtsvis organiserede Statstilsyn med de private Skove. For Fredskovsplantagernes Vedkommende er det et meget stort Omraade, der er underkastet en enkelt Skovriders Tilsyn. Arealerne ligger spredt over hele Vest- og Nordjylland. Lad det være nok saa dygtig en Mand, der har Tilsynet, han vil dog have store Vanskeligheder ved at overkomme at tilse Plantagerne paa de meget lange Strækninger, der her er Tale om. De andre Plantager tilses af Amtstilsynet.

Det forekommer mig, at der her kunde gennemføres en betydelig Forenkling af Tilsynet ved, at alt Tilsyn med alle Plantager henlagdes til Amtstilsynet i Stedet for, som det nu er, at den tilsynsførende for Hedeselskabets Plantager skal passere gennem de Amter, hvor der er et Tilsyn i Forvejen. Sagkundskaben maa dog være saa stor og Tilliden til denne saa rodfæstet, at enhver Skovrider kan tage det nødvendige Overblik over Plantagernes Tilstand og derved søge rettet de Fejl, der maatte være. Ved at ændre Tilsynsordningen vilde man kunne faa Afstandene forkortet, og Økonomien vilde ganske naturligt styrkes. Medlemmer af Smaaskovforeninger bør glide ind under dette Amtstilsynet, og deres Konsulenter maa finde sig til Rette herunder, selv om der, som Forholdene er i Øjeblikket, ikke kan opnaas de samme Fordele for Smaaskovene som for Plantagerne paa Grund af Hedeselskabets særlige Stilling og de Bevillinger, der tilflyder dette. Jeg er yderligere af den Opfattelse, at selv om det danske Hedeselskab har ydet en stor og værdifuld Indsats, der ved Selskabets gode Medvirkning har skabt storslaaede Resultater for Land og Samfund, saa er de Bevillinger, der tilflyder Hedeselskabet til Plantning og Plantagearbejder, saa store, at Hedeselskabet selv maa være interesseret i, at alt Tilsynet med Plantagerne blev omordnet, saa at Folk ogsaa uden for Hedeselskabets Funktionærers Kreds havde Lejlighed til at se og ytre sig om Forholdene. Det vilde altid kunne bringe et frisk Pust med udefra, og det mener jeg man aldrig bør foragte.

Naar Hedeselskabet nyder en særlig Stilling og synes begunstiget i Forhold til det, som ydes ved Konsulentvirksomheden

over for Smaaskovsejerne og til Smaaskovforeningerne, ligger det i selve Sagens Natur, da det er de fattigste Egne i Landet, der har og bør have Hedeselskabets Bevaagenhed. Det er paa de Egne, de store Plantingsarbejder foregaar. Men saa bør Hedeselskabets Virksomhed ogsaa indskrænkes alene til disse Egne. Det er ogsaa her, det saakaldte flyvende Korps har sit Virkefelt og gennem det Tilskud, som Socialministeriet her har ydet og endnu yder, bidrager til at skabe Samfundsværdier. Rigtigt ledet vil dette Korps altid gøre en god Indsats.

Men dette faar mig til at rejse det Spørgsmaal over for den højtærede Landbrugsminister, om ikke saadanne maaske noget mindre Arbejdshold kunde gøre en Indsats i Smaaskovssagens Tjeneste. Alle kommer til at erkende, at Tiden, vi gennemlever, tager meget haardt paa Skovene, og at der maa gøres en Indsats for at bedre paa dette. I mange Smaaskove kniber det med at faa kvalificerede Folk til baade Hugst, Kultur- og Plantingsarbejder, navnlig det sidste, og det er derfor, jeg fremsætter den Tanke til Overvejelse, om ikke det vil være rimeligt og naturligt, at Plantingssagen i Smaaskovene, naar der er Tale om betydelige Arealer, ogsaa opnaar de omtalte Begunstigelser for saadanne Arbejdshold, der kunde faa et bestemt Omraade lagt ind under sig til Formaalets Fremme, og Socialministeriet som et Led i en Beskæftigelsesforanstaltning ydede et Tilskud. At vort Land vil komme ind i en vanskelig Situation med Hensyn til Gavntræ, Tømmer og andre Skoveffekter, ses meget klart nu, men naar det er Tilfældet, bør Staten ogsaa gøre en effektiv Indsats for at modvirke Følgerne af den stærkt forcerede Hugst, hvilket kun kan ske ved effektive Kultur- og Plantingsarbejder, hvis Udførelse og Pasning er afgørende for en god Tilvækst op gennem kommende Tider.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) fremsatte nogle Betragtninger over Udstykningen og Forholdene, som de i Dag er med Hensyn til denne saa betydningsfulde Sag. Jeg er enig i de af det ærede Medlem fremsatte Betragtninger. Vedrørende den Del af Udstykningerne, der har til Formaal at fremskaffe Tillægsjord til bestaaende Brug, et Formaal, der for Tiden maa siges at være særlig aktuelt, er jeg af den Opfattelse, at der bør indføres ændrede Lovgivningsregler, for at dette Spørgsmaal kan løses paa en bedre Maade. Jeg er godt klar over, at under de nuværende politiske Forhold kan der ikke tænkes paa Ændringer, der gaar videre end dem, som har været